

ПРОТОКОЛ

№ 864

гр. Варна, 19.10.2022 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА в публично заседание на деветнадесети октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: С. К. Попов

Съдебни Диана Т. Кескинова
заседатели: Севим З. Емин

при участието на секретаря Николета Н. Николова
и прокурора Р. Н. Т.

Сложи за разглеждане докладваното от С. К. Попов Наказателно дело от общ характер № 20223100200684 по описа за 2022 година.

На именното повикване в 10:00 часа се явиха:

ПОДСЪДИМИЯТ Г. И. Г. , редовно призован, явява се лично и с **адв. Ж. Г.**, редовно упълномощен от досъдебното производство.

ПОСТРАДАТЕ:

А. А. И. - редовно призован, чрез неговия баща и законен представител А. А., не се явява. Представява се от адв. Б. Х. З., преупълномощена от адв. В. Н. и приета от съда от днес.

Д. К. Й. - редовно призована чрез нейната майка и законен представител Л. А., не се явява. Представява се от адв. К. Т. от САК, редовно упълномощена и приета от съда от днес.

Л. А. А. – редовно призована, не се явява. Представява се от адв. К. Т. от САК, редовно упълномощена и приета от съда от днес.

А. А. Т. - редовно уведомен, не се явява. Представява се от адв. Б. З. от САК, преупълномощена от адв. В. Н. и приета от съда от днес.

Д. Д. Т. - починала.

Съдът докладва смъртен акт на Д. Д. Т..

Съдът докладва постъпила молба от адв. В. Н. като повереник на пострадА.я А. А. И. с искане за конституирането му като частен обвинител.

Съдът докладва постъпила молба от адв. С. Ч. като повереник на пострадА.те Л. А. А. и А. А. Т. с искане за конституирането им като частни обвинители.

ПРОКУРОРЪТ: Молбите са своевременно предявени и допустими, поради което следва да бъдат уважени. Моля да бъдат конституирани лицата като частни обвинители.

АДВ. З.: Поддържам молбата. Моля да конституирате пострадалото лице като частен обвинител. Граждански иск няма да предявяваме.

АДВ. Т.: Поддържам молбата. Моля да конституирате пострадалото лице като частен обвинител. Граждански иск няма да предявяваме.

АДВ. Г.: Своевременно са предявени исканията. Не са налице пречки същите да бъдат конституирани като частни обвинители.

СЪДЪТ с оглед направените искания и материалите по делото намира, че лицата, от които изхожда искането за конституиране като частни обвинители имат качеството на пострадали, респективно следва искането им за конституиране като такива да бъде уважено, като своевременно предявено от и легитимирани страни.

С оглед горното и на основание чл. 76 от НПК, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

КОНСТИТУИРА А. А. И. чрез своя законен представител А. И. А., Д. К. Й. чрез своя законен представител Л. А. А., Л. А. А. в лично качество и А. А. Т. като **ЧАСТНИ ОБВИНИТЕЛИ**.

Приема за повереници в процеса адв. Т. и преупълномощения от адв. Н. защитник - адв. З..

Определението не подлежи на обжалване.

ПРОКУРОРЪТ: Моля да се даде ход на делото.

АДВ. Т.: Да се даде ход на делото.

АДВ. З.: Да се даде ход на делото.

АДВ. Г.: Няма процесуални пречки, да се даде ход на делото.

ПОДС. Г.: Да се гледа делото.

СЪДЪТ намира, че не са налице процесуални пречки за даване ход на разпоредителното заседание, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА РАЗПОРЕДИТЕЛНОТО ЗАСЕДАНИЕ

СНЕ САМОЛИЧНОСТТА НА ПОДСЪДИМИЯ:

ПОДС. Г. И. Г. - роден на ***** година в гр. Провадия, живущ в *****, *****, български гражданин, със средно образование, работи като втори механик "Peninsula Petroleum", женен, неосъждан, ЕГН *****.

Председателят на състава провери връчени ли са преписите и съобщенията по чл. 247б от НПК и констатира, че са редовно връчени на подсъдимия и на пострадали в срок.

На основание чл.274 ал.1 от НПК **СЪДЪТ разясни на страните правото им на отвод.**

ПРОКУРОРЪТ: Нямам искания за отвод.

АДВ. З.: Нямам искания за отвод.

АДВ. Т.: Нямам искания за отвод.

АДВ. Г.: Нямам искания за отвод.

ПОДС. Г.: Нямам искания за отвод.

Председателят на състава разясни правата на явилите се лица по НПК, както и за последствията от влязло в сила определение по въпросите на чл.248, ал.1, т.3 НПК.

Съдът пристъпи към изслушване на лицата по чл. 247в ал.1 и 2 от НПК по всички въпроси, посочени в чл.248 ал.1 от НПК.

ПРОКУРОРЪТ: Уважаеми господин Председател, уважаеми съдебни заседатели, считам, че делото е подсъдно на Окръжен съд Варна, предвид правната квалификация на

деянието и мястото на извършване на същото. Не са налице основания за прекратяване или спиране на наказателното производство. Не е допуснато на досъдебното производство отстранимо съществено нарушение на процесуалните правила, довело до ограничаване на процесуалните права на обвиняемия, пострадалия или неговите наследници. Към момента не са налице основания за разглеждане на делото по реда на особените правила.

Не са налице основанията за разглеждане на делото при закрити врати, привличане на резервен съдия или съдебен заседател, назначаването на защитник, вещо лице, преводач или преводач на български жестов език, и извършването на съдебни следствени действия по делегация. Не са налице основания и за изменение на взетата мярка за неотклонение. Нямам искане за събиране на нови доказателства. Моля да насрочите съдебно заседание по делото, за което да се призоват свидетелите и вещите лица.

АДВ. З.: Уважаеми г-н Председател, уважаеми съдебни заседатели, считам, че делото е подсъдно на ОС - Варна. Няма основания за прекратяване или спиране на наказателното производство. Не е допуснато по ДП отстранимо съществено нарушение на процесуалните правила, довело до ограничаване процесуалните права на обвиняемия, на пострадалия и неговите наследници. Налице е предпоставката по реда на глава 27 от НПК, като в случая това е процесуална възможност на защитата и не бих се противопоставила.

Не е необходимо разглеждане на делото при закрити врати, привличане на резервен съдия или резервен заседател, преводач или тълковник, и извършването на съдебни следствени действия по делегация. Не е необходимо да се вземат други мерки за процесуална принуда, освен наложената мярка „Подписка“. Нямам искания за събиране на нови доказателства. Няма пречка делото да се разгледа в открито съдебно заседание, да се разпитат лицата, които са призовани по него.

АДВ.Т.: Уважаеми г-н Председател, уважаеми съдебни заседатели, считам, че настоящето дело е подсъдно на ВОС, с оглед неговата квалификация и място на извършване на деянието. Не са налице основания за прекратяване и спиране на наказателното производство. Считам, че не са допуснати на ДП отстраними съществени нарушения на процесуалните правила, които са довели до ограничаване процесуалните права на обвиняемия, пострадалите или неговите наследници.

Считам, че не са налице основанията за разглеждане на делото по реда на особените правила към настоящия момент, тъй като подсъдимият не е изявил волята си.

Считам, че не е налице основание за разглеждане на делото при закрити врати, нито да се привлича резервен съдия или съдебен заседател, назначаването на защитник, вещо лице, преводач, или тълковник и извършването на съдебно следствени действия по делегация. По отношение на подсъдимия е взета мярка за процесуална принуда „Подписка“, която считам, че към настоящия момент е адекватна и не следва да бъде изменяна или променяна. Нямам искания за събирането на нови доказателствата. В този контекст, моля да насрочите съдебно заседание и да бъдат призовани лицата, които са посочени в обвинителния акт.

АДВ. Г.: Уважаеми г-н Председател, уважаеми съдебни заседатели, считам, че делото е подсъдно на ОС - Варна. Няма основания за прекратяване или спиране на наказателното производство. Не е допуснато по ДП отстранимо съществено нарушение на процесуалните правила, довело до ограничаване процесуалните права на обвиняемия, на пострадалия и неговите наследници. Налице са основания за разглеждане на делото по реда на чл. 371, т. 2 НПК с признаване на фактите и обстоятелствата описани в обвинителния акт. Не е необходимо разглеждане на делото при закрити врати, привличане на резервен съдия или резервен заседател, преводач или тълковник, и извършването на съдебни следствени действия по делегация. Не е необходимо да се вземат други мерки за процесуална принуда, освен наложената мярка „Подписка“. Нямам искания за събиране на нови доказателства. Няма пречка делото да се разгледа в открито съдебно заседание, да се разпитат лицата, които са призовани по него. Моля да насрочите делото за разглеждане незабавно в съдебно

заседание.

ПОДС. Г.: Поддържам казаното от моя защитник.

СЪДЪТ, след като изслуша становищата на страните намира, че делото е подсъдно на ВОС, няма основания за прекратяване или спиране на наказателното производство, на досъдебното производство не е допуснато отстранимо съществено нарушение на процесуални правила, довело до ограничаване на процесуалните права на обвиняемия, няма основание да се разглежда при закрити врати, не следва да бъде привлечан резервен съдия или съдебен заседател, не са налице основания за назначаване на защитник, доколкото подсъдимия има двама редовно упълномощен защитник и неговата защита е осигурена, няма основание за назначаване на вещо лице, преводач или тълковник и извършване на съдебни следствени действия по делегация, не следва да бъде отменена или изменена взетата мярка за процесуална принуда, т.к. същата е адекватна и отговаря на повдигнатото обвинение, и следва да бъде потвърдена, не са налице искания за събиране на нови доказателства.

Доколкото е направено искане за диференцирана процедура за предварително изслушване по реда на чл. 371, т. 2 от НПК, налице са условията на Глава 27 от НПК, /случаят не попада в хипотезата на чл. 269а от НПК/ същото следва да бъде уважено, а на основание чл. 252, ал. 1 от НПК делото разгледано незабавно, поради което и съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ОБЯВЯВА, че на досъдебното производство не е допуснато отстранимо съществено нарушение на процесуални правила, довело до ограничаване на процесуалните права на обвиняемия, както и не се налага изменение на взетата мярка за процесуална принуда, като потвърждава взетата мярка „Подписка“.

ОБЯВЯВА, че делото е подсъдно на ВРС, няма основания за прекратяване или спиране на наказателното производство, делото не следва да се разглежда при закрити врати, не следва да бъде привлечан резервен съдия или съдебен заседател, не са налице основания за назначаване на защитник, вещо лице, преводач или тълковник и извършване на съдебни следствени действия по делегация, не са налице искания за събиране на нови доказателства.

ПОСТАНОВЯВА разглеждане на делото по реда на Глава 27 от НПК, като на основание чл. 370 и сл. от НПК взема решение за **ПРЕДВАРИТЕЛНО ИЗСЛУШВАНЕ** на страните по реда на чл. 371, т.2 от НПК.

СЪДЪТ, с оглед проведеното разпоредително заседание и допуснатото предварително изслушване на основание чл. 372, ал. 1 от НПК, разяснява процедурата на подсъдимия по чл. 371, т. 2 от НПК, за провеждане на съкратено съдебно следствие.

Адв. Г.: заявяваме, както в разпоредителното заседание, че желаем делото да продължи по реда на Глава 27 от НПК – чл. 371, т. 2 от НПК.

Подс. Г.: Разяснени са ми напълно двете процедури по реда на чл. 371 от НПК и желая да не се провежда съдебно следствие, като съм наясно с последиците от процедурата по чл. 371, т. 2 от НПК. Признавам изцяло фактите, изложени в обвинителния акт.

Съдът

На основание чл. 252, ал. 1 от НПК пристъпва към незабавно разглеждане на делото и

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА СЪДЕБНОТО СЛЕДСТВИЕ

по реда на глава XXVII, при условията на чл. 371 т.2 от НПК

Председателят на състава докладва основанията за образуване на съдебното производство.

На основания чл. 276, ал.2 от НПК, председателят на съдебния състав предоставя възможност на прокурора да изложи обстоятелствата, включени в обвинението.

ПОДС. Г.: Разбрах правата си. Разбирам обвинението, признавам изцяло фактите и обстоятелствата, отразени в обстоятелствената част на обвинителния акт. Съгласен съм делото да приключи по съкратеното съдебното следствие. Съгласен съм да не се събират доказателства за тези факти, а да се ползват тези, събрани на досъдебното производство.

Съдът, след като взе предвид изявленията на подс. Г., с които се признава фактите, изложени в обстоятелствената част на обвинителния акт намира, че са налице условията на чл. 372 ал.4 от НПК, доколкото фактите се подкрепят от събраните на досъдебното производство доказателства, поради което съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА за безспорно установени и ненуждаещи се от доказване фактите, изложени в обстоятелствената част на обвинителния акт и **ОБЯВЯВА**, че при постановяването на присъдата ще се ползва от самопризнанието на подсъдимия, без да събира доказателства за тези факти.

Съдът дава възможност на подсъдимия да даде обяснения извън фактите изложени в обстоятелствената част на ОА.

ПОДС. Г.: Нямам какво да добавя, освен че искрено съжалявам за случилото се.

АДВ. Г.: Представям и моля да приемете два броя характеристики за моя подзащитен Г.. Едната характеристика е от „Ловно-рибарско дружество“ – Варна и от работодателя му.

ПРОКУРОРЪТ: Относими са. Да се приемат.

АДВ. З.: Да се приемат.

АДВ.Т.: Да се приемат.

Съдът намира, че така представените документи за относими към предмета на делото и следва да се приемат, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА и ПРИЛАГА към материА.те по делото: Характеристика от председателя на УС на „Ловно-рибарско дружество“ – Варна, Форма за оценка от прекия ръководител и капитана на кораб „Херкулес Стар“ (ИМО: 9916135), на който работи подсъдимият Г..

На основание чл. 283 от НПК ПРОЧИТА И ВКЛЮЧВА като доказателствени средства по делото, материА.те относими към предмета на доказване приложени по приложени по ДП, както и тези по настоящото дело.

На основание чл. 284 НПК на страните се предявиха веществените доказателствени средства.

ПРОКУРОРЪТ: Няма да соча доказателства. Моля, да дадете ход по същество.

АДВ. З.: Няма да соча доказателства. Моля, да дадете ход по същество.

АДВ.Т.: Няма да сочим доказателства. Моля, да дадете ход по същество.

Съдът намира, че делото е изяснено от фактическа и правна страна, не е необходимо събирането на други доказателства, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

**ПРИКЛЮЧВА СЪДЕБНОТО СЛЕДСТВИЕ И
ДАВА ХОД НА СЪДЕБНИТЕ ПРЕНИЯ**

Прокурорът: Уважаеми г-н Председател, уважаеми съдебни заседатели, настоящото

съдебно производство е образувано по внесен ОА срещу Г. И. Г. за престъпление по чл. 343, ал. 4 вр. ал. 3 б „Б“ вр. ал. 1 б „В“ вр. чл. 342, ал. 1 от НК.

Поддържам така повдигнатото спрямо подсъдимия обвинение.

В настоящото производство се приложи процедурата на съкратено съдебно следствие по чл. 371, т. 2 от НПК. Подсъдимият призна изцяло фактите, изложени в обстоятелствената част на ОА като едновременно с това се съгласи да бъдат събрани доказателства за тези факти в хода на съдебното следствие, а да се ползват събраните на ДП.

В този смисъл установената по делото фактическа обстановка е идентична на написаната по обвинителния акт и няма да се спирам подробно на въпроса за фактите.

Съвсем накратко - какво призна пред Вас подсъдимия, той призна пред Вас, че на 13.08.2021 год. около 21:00 ч. на път VAR 1003, село Царевци - село Синдел километър 11, при управление на товарен автомобил „Митсубиши Л200“ не е съобразил скоростта си на движение с конкретните условия на видимост в резултат, на което е настъпило пътнотранспортно произшествие и била причинена смъртта на едно лице А. А. А. на 17 години и тежка телесна повреда на едно лице – А. А. И. на 11 години.

В посоченото време в този участък на пътя подсъдимият се е движил на къси светлини, поради разминаване с насрещно движещо се превозно средство. При това положение пряката зона на видимост на подсъдимия е била от 40 метра.

При скоростта, с която той е управлявал автомобила в този момент, която е била превишена - 98,46 км/час, опасната зона за спиране на автомобила е била 93-94 метра или значително превишаваща зоната на пряка видимост. ДА. подсъдимият се е движил с разрешената за този участък скорост от 90 км/час то опасната зона за спиране на автомобила пак би надвишавала зоната на пряка видимост. В такава хипотеза тя би била 81,50 метра, както казах при 40 метра зона на пряка видимост.

Именно предвид така избраната скорост за движение подсъдимият не е могъл да реагира своевременно и да спре, за да избегне удар с движещата се в неговата лента за движение каруца с конски впряг, в която са били двете момчета А. А. и А. И.. Последвал е удар, от удара момчетата са изхвъркнали от коша на каруцата, получили са травми.

А. А. е получил наранявания несъвместими с живота получил е тежка черепно-мозъчна травма, счупване на черепни кости, контузия на мозъка, кръвоизлив и заедно с развил се мозъчен отток са довели до остра сърдечно-съдова и дихателна недостатъчност. Момчето е починало още там на мястото на произшествието.

Другото момче А. И. е получил наранявания в лявата част на тялото леви долни и горни крайници, като едната от травмите се е усложнила в пълна липса на активно движение на левия горен крайник, което разкрива медико-биологичен признак на тежка телесна повреда - осакатяване на ръката.

За да не се стигне до удара и до тези фатални последици, за които говоря, подсъдимият е следвало да управлява автомобила със скорост не по-висока в този пътен участък и в този момент от 56,16 км/час.

Така направеното от подсъдимия самопризнание се подкрепя от доказателствения материал по делото. Това са протоколите за оглед на местопроизшествие, от показанията на разпитаните свидетели, от заключенията по назначените експертизи – съдебномедицинска експертиза и техническа експертиза, от писмените материА., от веществените доказателства.

Установените въз основа на тези доказателства факти по делото разкриват всички обективни и субективни признаци от състава на престъплението, за което е повдигнато и предявено обвинение.

На 13.08.2021 год. при управление на МПС безспорно подсъдимият е нарушил правила за движение, а именно правилото на чл. 20, ал. 2, изр.1 от ЗДвП.

Както вече казах той не е съобразил скоростта си на движение с конкретните условия на видимост именно вследствие нарушаването на това правило е настъпило това ПТП, съответно посочените вече от мен съставомерни последици.

НА.це е и изискуемата за съставомерността на деянието форма на вина от субективна страна в случая непредпазливост от вида - престъпна небрежност. Подсъдимият не е предвиждал настъпването на съставомерните последици, като правоспособен водач на МПС обаче той е бил длъжен и е могъл да предвиди тези последици.

Предвид НА.чието на всички обективни и субективни признаци на престъплението, аз Ви моля да постановите присъда, с която да признаете подсъдимия за виновен именно по така повдигнатото обвинение.

По отношение на наказанията, за стореното законът предвижда наказание „Лишаване от свобода“ за срок от 3 до 15 години, както и кумулативно наказание „Лишаване от право да се упражнява определена професия или дейност“. В конкретния случай аз считам, че на подсъдимия следва да се определи наказание „Лишаване от свобода“ за срок от 4 години и 6 месеца, като имам предвид разбира се, конкретната степен на обществена опасност на деянието, на дееца, на смекчаващите и отегчаващите обстоятелства.

Обществената опасност на дееца не е висока. Висока обаче е обществената опасност на извършеното деяние или поне такава следва да се отчита на този етап на подобен род деяния.

Ние сме свидетели ежедневно колко хора загиват по пътищата на страната именно в резултат на управление на МПС в нарушение на правилата за движение. Свидетели сме ежедневно колко хора биват осакатявани, инвА.дизирани до края на живота си точно в резултат на подобно деяния. Ето защо аз считам, че на този етап, в този момент, следва да се отчита висока степен доколкото налагането на наказание за тези деяния е едно от основните средства за противодействие на тях.

Като смекчаващи обстоятелства в случая следва да се отчетат чистото съдебно минало на подсъдимия, добрите характеристични данни включително събрани в днешно съдебно заседание.

Следва да се отчете не на последно място съпричиняването на вредоносните последици от страна на пострадА.я А. А. А..

Това е 17 годишното момче, което е управлявало каруцата, която обаче не е била снабдена със каквито и да е било светлоотразителни елементи.

А. А. също е нарушил правило за движение, постановеното с чл. 71, ал. 1 ЗДвП, нормата е категорична и тя задължава пътните превозни средства с животинска тяга, задължително да бъдат снабдени с два светлоотразителя бели или жълти отпред и два червени отзад.

Предложение при намалена видимост, през нощта, трябва в лявата задна част да има светещо тяло, което да излъчва бяла или жълта ясно различима светлина. С нищо от това въпросната каруца, управлявана от 17годишното момче не е била снабдена, нито е имало светлоотразители, , нито светещо тяло.

Няма спор, че това нарушение също е допринесло за настъпването на съставомерните последици. И разбира се трябва да се отчете, когато се индивидуА.зира наказанието на подсъдимия като смекчаващо за него обстоятелство.

Отегчаващи обстоятелства – превишената скорост, действително тя не е причина за настъпване на произшествието. Както вече казах произшествието щеше да настъпи и ако подсъдимият се беше движил с 90 км/час, независимо от това обаче, това нарушение на правилата за движение следва да се отчете при индивидуА.зацията на наказанието.

Като отегчаващо обстоятелство следва да се отчете и другите нарушения, които

подсъдимият е извършвал на правилата за движение, за които е бил санкциониран по административен ред, те са посочени са в обстоятелствената част на ОА.

Предвид всички тези обстоятелства аз считам, че следва да се определи наказание „Лишаване от свобода“ за срок от 4 години и половина, след редуциране на същото по реда на чл. 58А НК да се наложи наказание „Лишаване от свобода“ за срок от 3 години, предвид на А. чието на предпоставките по чл. 66, ал.1 от НК изтърпяването на така наложеното наказание да бъде отложено с изпитателен срок от 5 години.

На подсъдимия да се наложи и кумулативно предвиденото наказание „Лишаване от право да управлява МПС“, което наказание да бъде в порядъка от 3 до 4 години по Ваша преценка.

По отношение на веществените доказателства, които се намират на съхранение на охраняем паркинг на ОД на МВР – автомобил „Митсубиши“ да се върне на подсъдимия. Частите от каруца 3 броя автомобилни гуми, множеството дървени детайли, конска муниция, коса за косене да се върнат на А. А. Т., който всъщност е дядо на починалия А. А. А. и чиято собственост е била въпросната каруца. Останалите веществени доказателства да бъдат унищожени. Моля за Вашия акт в този смисъл.

АДВ. З.: Уважаеми г-н Председател, уважаеми съдебни заседатели, присъединявам се към изложеното от държавното обвинение. Искам да изложа своята позиция единствено във връзка с индивидуалността на наказанието.

Считам, че при индивидуалността следва да се подложат на задълбочена оценка всички обстоятелства за отговорността на дееца. Считам, че по делото няма категорични данни за превес на смекчаващите вината обстоятелства.

В случая движението с несъобразена скорост на мястото, изискващо управление на МПС с повишено внимание и където се предполага възникване на опасност за движението е изключително грубо нарушение, което подчертава не само обществената опасност на самото деяние, предвид и на настъпилите тежките последици, в случая едно дете е загубило живота си, а друго буквално животът му е преобърнат и напред на него му предстоят много оперативни интервенции за възстановяване.

Това е грубо нарушение, което подчертава не само високата степен на обществена опасност на деянието, но и негативната характеристика на дееца. Ще повече, че по делото е установено, че той е нарушавал правилата за движение по пътищата и назад в миналото. В конкретния случай подсъдимият не е осъзнавал необходимостта от спазване на правилата за движение, които са създадени, за да се съобразяват от водачите на пътя.

Считам, че чрез наказанието, деецът следва да се поправи и превъзпита, още повече, че целите на наказанието не се ограничават единствено със специалната превенция. В случая се касае не просто за инцидентно нарушаване правилата за движение по пътищата, а за голяма човешка трагедия, от която са белязани две семейства.

Ето защо при определяне на наказанието съдът трябва да се води от превантивния възпитателен ефект, който наказанието ще окаже не само на подсъдимия, но и на цялото ни общество, което в случая и напоследък има нужда от напомняне.

Ето защо считам, че на подсъдимия следва да се наложи наказание „Лишаване от свобода“ над предвидения в закона среден размер, а именно над 7 години от предвидени 3 до 15 години, както и Лишаване от право да управлява МПС в рамките на предвидения в закона максимум. Считам, че в случая приложението на института на условно осъждане в случай на по-щадящо наказание „Лишаване от свобода“ не би спомогнало за разкаянието и превъзпитанието на подсъдимия, както и не би постигнало целите на генералната превенция. Затова не само с оглед постигане на общо-превантивната функция на наказанието, но и с цел поправяне и превъзпитание смятам, че подсъдимият следва да изтърпи наложеното му наказание ефективно.

АДВ. Т.: Уважаеми г-н Председател, уважаеми съдебни заседатели, фактическата обстановка, която е призната от подсъдимия е подробно написана в ОА, същата се установява от всички доказателства по делото, нА.це са предпоставките за приложението на чл. 58А от НК, поради което ще изложа моето и на частните обвинители – Л. А. и А. А. виждане за вида и размера на наказанието, което ще бъде понесено от подсъдимия.

В тази връзка се присъединявам към казаното от колегата за допускане на грубо и тежко нарушение на правилата за движение по пътищата от подсъдимия.

В тази връзка моля да имате предвид, че съдебната практика е последователна и богата в смисъл, че каруца на пътя е винаги предвидимо препятствие независимо дА. е осветена или не.

Всеки водач на МПС трябва да се движи с такава скорост, че да е в съС.ие да спре в рамките на осветеността на фаровете.

Освен това значение има и обстоятелството, посочено в ОА и признато от Г., че каруцата се е движила плътно в дясно, което е видно от огледния протокол.

В тази връзка е важно да се вземе предвид, че преди да се размине с насрещно движещия автомобил подсъдимият се е движил на дълги светлини, като в този случай разС.ието, което е виждал напред, тази видимост е била 136 метра т.е. той още тогава е могъл да види каруцата и при превключването си на къси светлини при разминаването с насрещния автомобил да съобрази скоростта на движението си, така че да избегне какъвто и да е било удар. За него е било възникнало задължението в момента, в който се е разминал с насрещния автомобил и превключвайки на къси светлини да се движи със скоростта, която му е необходима, за да реагира в рамките на осветеността на фаровете, която скорост в този случай на къси светлини е била 56 км/час. Вместо това той се е движил с двойно по- висока скорост.

Бих искала да подчертая при евентуално позоваване от страна на защитата, че конструктивните особености на автомобила не оправдават допуснатото нарушение, в смисъл, че автомобилът, който е управлявал подсъдимият е бил с десен волан не могат да оправдаят допуснатото нарушение от негова страна, като в тази връзка моля да имате Решение № 199/24.02.1977 год. на НОХД № 27/1977 г. на III н.о. ВС, което решение в своята същина казва, че при всяко движение, което се предприема при промяна на хода на едно МПС конструктивните особености на автомобила не освобождават водача от задължението да се убеди, че предстои да извършва движение по свободен път.

Този текст е последователен и всички съдебни решения са в тази насока.

Освен допуснатото грубо нарушение следва да се отчете и тежкия вредоносен резултат, на който вече наблегна и държавното обвинение и колегата, а именно причинена е смъртта на едно младо момче, чието бъдеще е било пред него и което е било опора на неговите родители. А другото дете е осакатено, което като се вземем предвид и ежедневните новини за тежки престъпления по транспорта, следва да се вземе предвид при определянето на вида и размера на наказанието.

Освен това, както вече стана дума подсъдимият е управлявал автомобила със скорост значително надвишаваща технически съобразената за случая скорост. Всичко това само по себе, ведно с резултата характеризират подсъдимия с висока степен на обществена опасност. В тази връзка считам, че нА.чието на чисто съдебно минало, добри характеристични данни не са изключително обстоятелство, от което да се приеме, че е нА.це превес на смекчаващите вината обстоятелства. Не без значение е обстоятелството, че множеството нарушения съответно наказания, които са били наложени на подсъдимия не са оказА. никакво въздействие върху поведението му на пътя, заради това днес ние се намираме в тази зала.

В тази връзка моля да имате предвид Решение № 60/16.06.2020 год. по дело КНД №

133/2020 год. на ВКС, според което каквито и положителни данни да има за дееца, същите не следва да се толерират предвид вредоносния резултат, който е изключително тежък. Всичко изложено до момента, считам, че показва, че прилагайки института на условното осъждане би било неоправдано снизхождение спрямо дееца и не кореспондира с високата степен на обществена опасност на деянието и ще създаде чувство за несправедливост, чувство за безнаказаност у частните обвинители. В случая едно условно наказание не може да постигне превъзпитателно действие, с една дума не може да се постигнат целите на чл. 36 НК, а именно индивидуалната и генералната превенция с оглед съществуващите чувствителни отношения на обществото спрямо този вид престъпления.

Съдебната практика е категорична, че тези цели трябва да се третират наравно, а не последователно. Затова считам, че едно наказание наложено ефективно към средния размер след редукцията, би било адекватно на извършеното от подсъдимия, както и лишаване от право за управление МПС. В този смисъл моля за Вашия съдебен акт.

АДВ. Г.: Уважаеми г-н Председател, с оглед обстоятелството, че производство протича по реда на чл. 371, т. 2 от НПК т.е. с признаване на фактите и обстоятелствата от страна на подсъдимия изложени в обстоятелствената част на обвинителния акт, както и с цел процесуална икономия, аз няма да преповтарям същите, но като защитник на подсъдимия ще си позволя да акцентирам върху фактите, които се налагат да бъдат интерпретирани от фактическа и правна страна и които защитата счита, че са от значение за изводите, които Вие ще направите в това производство.

Като защитник на подсъдимия в този тежък казус, тежък във връзка с съставомерния резултат, който е настъпил следва да се вземе отношение да коментирам събраните доказателства с оглед преценката от Ваша страна за наА.чието на виновно поведение от страна на подсъдимия.

От правна гледна точка казусът предлага много малко въпроси, аз няма да се спирам предвид процедурата на обстоятелствената част на ОА, но при пледоарията на представителя на публичното обвинение ми направи впечатление избирането изброяване на факти, които ние признаваме и които са отразени в ОА, изготвен от публичното обвинение.

Прокурорът акцентира на това, че на посочената дата 13.08 около 21:00 ч. на посочения пътен участък подсъдимият управлявал процесният автомобил със скорост 98,46 км/час. Чест му прави за това, че представи пред Вас, че дори при скорост от 90 км/час, която обърнете внимание никой никъде не споменава, това е скоростта, която е разрешена за конкретния пътен участък произшествието е било непредотвратимо. Предотвратимо би било единствено и само при скорост от 56,16 км/час. Нямаме такова задължение.

Не съм съгласен с изразеното становище от частното обвинение, че се предполага движение с повишено внимание. Кое предполага това движение в конкретния пътен участък? Прав участък, новоасфалтиран, откъде можем да вадим извод, че каруцата била предвидимо препятствие. Неслучайно законодателят в преходните и заключителните разпоредби на ЗДвП е приел, че всеки един участник в движението има право да очаква единствено и само правомерно поведение от останА.те участниците в движението.

Исключенията от това правило са изрично упоменати в нормите на чл. 71, ал. 1, чл. 122 и чл. 123 от правилника за приложение на ЗДвП.

Такова изключение в конкретния казус няма. Говорим за осветеност на фаровете, пак казвам правя разбор на доказателства по фактите, които сме признаА., не оспорвам нито един факт, не оспорвам и не акцентирам, както отбеляза другия представител на частното обвинение конструктивните особености на моторното превозно средство. Те не са били обект на изследване на тази експертиза.

И най-важното, което искам да акцентирам - не скоростта е причината за настъпване

на ПТП, и с 80 км/час да е карал пак щеше да настъпи ПТП-то, въпросът е какъв щеше да бъде резултатът. Ето това е основният въпрос на това дело. Никой не може да ме убеди мен като защитник на подсъдимия, като изказвам съжалението си на родителите на пострадаА.те, че причината е скоростта. Пак е щяла да стане катастрофата. Няма нормален водач, който при прав пътен участък, без да очаква предвидимо препятствие на пътя да се движи със скорост два пъти под определената от законодателя.

Ако някой ми посочи логика в това, аз ще се съглася. На това исках да обърна внимание, че скоростта в конкретния пътен участък, разрешената скорост 90 км/час и превишението на скоростта по експертиза е 8,46 километра това е превишението на скоростта, но не тези 8 километра са причина за настъпване на пътно-транспортното произшествие.

Същественият въпрос в това производство е предвид процедурата, по която изявихме желание да продължим, какви наказания следва да бъдат наложени на подсъдимия, като аз за разлика от представителя на частното обвинение смея да твърдя, че по делото са нА.це единствено и само смекчаващи вината обстоятелства.

Няма нито едно утежняващо обстоятелство. Ще взема отношение по отношение на характеристикните данни, касаещи справката му за нарушител, на която се позовава и публичното обвинение за наложени санкции за административно нарушение за периода от 22.03.2021 год. до 16.04.2021 год. но ще взема отношение на малко по-късен етап.

Твърдя и заставам зад думите си, че по отношение на Г. са нА.це единствено и само смекчаващи вината обстоятелства. Оказал е пълно съдействие още от настъпване на ПТП. Да, не е оказал помощ, защото е нямало как да окаже помощ. За да искаме да се приложи нормата на чл. 343а НК следва да се окаже помощ на лице, което има нужда от помощ. За съжаление младежът е починал на място, а другият е избягал, другият просто не е бил на място на произшествието, на кого да окаже помощ?

Но пък е оказал пълно съдействие на разследващите както при първоначалните следствени действия, така и при цялостното водене на ДП, което защитата счита, че съгласно т. 7 от ТР № 1/2009 на ОСНК на ВКС следва да се вземе предвид.

Същественият въпрос, на който искам да обърна Вашето внимание е да се направи един ана.з на поведението на пострадаА.те лица, като този ана.з го правя само и единствено на база събраните доказателства, които са обективирани в обстоятелствената част на ОА. Няма да се позова на някакво разширително тълкуване на същите.

Считам, че е нА.це съпричиняване от страна на пострадаА.те като тези съждения са на базата на един много внимателен ана.з на доказателствения материал. Не отричам виновното поведение от страна на подсъдимия досежно извършеното нарушение по чл. 21. Следва обаче да отговорим на един съществен въпрос - дА. изключва противоправността в поведението на пострадаА.я противоправното поведение от страна на индивидуА.зация на наказанието по отношение на Г.. Като съпричиняването на вредоносния резултат от страна на пострадаА.я извън случаите, когато е елемент от състава на престъплението винаги е смекчаващо отговорността обстоятелство и следва да бъде отчетено при индивидуА.зацията на наказанието.

Защото водачите на МПС, пешеходците, водачите на пътни превозни средства със животинска тяга са участници в движението, те са пълноправни участници в движението, както водачът на автомобила на подсъдимия Г., така и пострадаА.я като водач на превозно средство със животинска тяга и правата и задълженията им са правно аргументирани и регламентирани, като тяхното съдържание и приложно поле няма как да бъде разширявано или стеснявано на базата на субективната преценка на правоприлагащите органи.

Същите следва да извършват преценка дА. установеното поведение на даден участник в движението по конкретното дело е в съответствие с нормите на ЗДвП и дА.

допуснатото от всеки един от участниците в съответния вредоносен резултат е в пряка причинно-следствена връзка с настъпилото събитие. Неизпълнението на задължението на водача на МПС, довело до настъпване на пътния инцидент не следва да се изключва преценката да другия участник в движението в случая пострада. Я не е допринесъл за този резултат със своето поведение, като ЗДВП не дели нарушенията, допуснати от водачи на МПС, от пешеходци, или от водачи на пътни превозни средства, а индивидуалността на наказанието при транспортните престъпления е подчинено на общите правила на чл. 54 и следващите от НК.

В случая правя това изложение пред Вас, за да акцентирам Вашето внимание на съпричиняването, което защитата счита, че е допринесло значително за настъпването на трагичния инцидент.

Чест прави на публичното обвинение, че изтъкна наличието на съпричиняване и конкретно обясни в какво се изразява нарушението на водача на пътното превозно средство с животинска тяга.

Законодателят е категоричен и вменява задължение на водачите на пътни превозни средства с животинска тяга да спазват нормата на чл. 71 от ЗДВП.

Беше обяснено от представителя на прокуратурата по какъв начин следва да бъде оборудвано това пътнo превозно средство.

Защото ние твърдим и тези заключения са на база на изследваните доказателства, обективирани в изготвената автотехническа експертиза, че ако е имало дори един светлоотразителен елемент по това пътнo превозно средство, ако е имало дори една светлоотразителна жилетка на едно от момчетата, трагичният инцидент е нямало да настъпи, защото там минаваме вече в съвсем друга фактическа обстановка. Там вече говорим за осветеност, за съвсем друга опасна зона на автомобила и т.н.

Отчитайки базовите съставомерни последици в това производство и с оглед единствено и само на смекчаващи вината обстоятелства, аз ще Ви моля при определяне на наказанието, което следва да бъде наложено на Г., същото да бъде определено на база минимума на санкционната норма на чл. 343, ал. 3 б. „Б“ от НК.

В същото време с оглед обстоятелството, че производството протича по реда на чл. 371, т. 2 НПК с признаване на фактите по ОА и на основание на разпоредбата на чл. 372, ал. 2 и чл. 372, ал. 4 НПК във вр. с чл. 58а НК ще Ви помоля да редуцирате така определеното от Вас наказание с 1/3, което да отложите с минималния изпитателен срок.

Искането на защитата в тази насока е с оглед личността на подсъдимия, неговите характеристични данни, социално поведение, отношение към извършеното деяние, процесуално поведение, като всичко това дава основание на защитата да Ви помоли, че не следва да се изисква изолиране и отделяне от настоящата социална среда и обществото т.е. не се налага ефективно изтърпяване на наказанието.

Считаме, че отлагането на изтърпяване на наказанието от визирания от защитата изпитателен срок в достатъчна степен ще изпълни и упражни възпитателния и възпиращ ефект по отношение на поведението на подсъдимия.

Като прилагането на условното осъждане е винаги строго конкретен въпрос, касаещ преценката на обществената опасност на деца и не може да се основава само на тежестта на съставомерния резултат.

Аз за разлика от колегите от частното обвинение няма да се спирам на криминогенната транспортна обстановка в страна и считам, че по всяко дело следва да се преценява на базата на конкретиката по същото.

И не мога да се съглася, че видите ли по дела свързани с транспорта, свързани с летален изход следва само и единствено да се налагат ефективни присъди. Ако се приеме, че

високият ръст на подобни престъпления обуславя и по-строга санкция, изразяваща се в необходимост от ефективно изтърпяване на наказанието „Лишаване от свобода“ то всъщност се поставя акцент върху генералната превенция на чл. 36 НК, което не е смисъла на разпоредбата на чл. 66 НК.

Като генералната превенция не следва да се игнорира, но не тя трябва да има приоритет при обсъждане на предпоставките за приложението на нормите на чл. 66 НК.

В противен случай бихме стигнали до налагане на санкция, която удовлетворява обществото, но не поправя, не превъзпитава дееца спрямо когото се налага.

В конкретния случай защитата счита, че налагането на условно осъждане ще реализира в пълна степен целите визирани от законодателя в нормата на чл. 36 НК в личен и обществен план. Същата не противоречи на целите на генералната превенция и се намират в диалектична връзка с целите на личната превенция.

Като считам, че само едно справедливо по вид и размер и начин на изтърпяване на наказание може да изпълни превантивната функция на наказателната репресия.

Колегите си позволиха да акцентират на практика на ВКС, аз също ще си позволя, в тази насока са Решение № 80/12.04.2017 год., по КНД № 206/2017 год. на I н.о. на ВКС, Решение № 281/2007 по КНД № 1013/2006 г. на II н.о. на ВКС, Решение № 313/14.06.2007 год. по КНД № 1062 на II н.о. на ВКС, Решение № 76/8.04.2014 год. по КНД № 1884/2013 год. на II н.о. на ВКС.

В този смисъл уважаеми г-н Председател, уважаеми съдебни заседатели считам, че именно размера, който Ви предлага защитата отговаря на критерия за справедливост и Ви моля да приемете, че именно условното осъждане към минималния размер именно с него ще бъдат постигнати поправителния и превъзпитаващ ефект.

По отношение на характеристикните данни на базата, на които се спират публичното и частно обвинение досежно наложени санкции по ЗДвП, те говорят за 3 броя фишове за превишена скорост. Справката, която е пред Вас има единствено и само информативен характер. В нея са отразени нарушения на собственика на МПС. В тази справка са отразени едни нарушения за един период от време, за който аз мога да ви представя доказателства, че моят подзащитен е бил извън пределите на страната.

В нормата на чл. 176 от ЗДвП законодателят е указал, че тези нарушения не следва да се имат предвид при последващо санкциониране, т.е. те изключват възможността за повторност, а и оттам няма как да бъдат ползвани като доказателствени средства и да бъде акцентирано на тях като отегчаващи вината обстоятелства.

И в заключение, искам да обърна внимание на уважаеми съдебен състав, че задължението на водача на пътното превозно средство е при възникване на опасност за предотвратяване на ПТП е да намали скоростта или да спре. Той е бил длъжен да положи усилия и използва цялата техническа възможност на превозното средство в тази насока.

Произшествието може и да настъпи въпреки положените усилия и въпреки използване на техническите възможности на превозното средство. Тоест акцентирам на това, че Г. е направил всичко възможно съгласно нормата на ЗДвП да предотврати настъпването на вредоносния резултат. Това, че е настъпил пак казвам, не е в резултат на превишението на скоростта с 8 км/час и затова считам, че той е изпълнил задълженията си и това следва да го имате предвид. Това не са голословни твърдения на защитата, това са изведени изводи от „Коментар на закона за движение на пътищата“, направен от юристи, съдии, от професионалисти, затова акцентирам върху тях.

В този смисъл аз моля за Вашия съдебен акт.

ПОДС.Г. /Право на лична защита/: Поддържам това, което каза моя адвокат. Искам да се извиня на семейството, моите съболезнования.

СЪДЪТ на основание чл. 297, ал. 1 от НПК

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ПОСЛЕДНА ДУМА НА ПОДСЪДИМИЯ

ПОДС.Г.: Моля за минимално наказание.

СЪДЪТ се оттегля на тайно съвещание и **ОБЯВИ**, че ще се произнесе с присъдата си в 11:30 часа.

След тайно съвещание, в присъствието на всички страни, в 11:30 часа, **СЪДЪТ** обяви публично присъдата си, като разясни на страните срока и реда за обжалването ѝ пред Апелативен съд гр. Варна, както и че мотивите ще бъдат изготвени в срока по чл. 308, ал. 2 от НПК.

Протоколът се изготви в съдебно заседание, което приключи в 11.48 часа.

Председател: _____

Секретар: _____